

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci odsúdeného **J. B.** pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 31. augusta 2011 o sťažnosti odsúdeného J. B. proti uzneseniu samosudcu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. augusta 2011, sp. zn. BB – 4Nt 2/2011, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Samosudca Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len samosudca špecializovaného trestného súdu), uznesením z 11. augusta 2011, sp. zn. BB – 4Nt 2/2011, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného J. B. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. PK – 1T 33/2010, keďže neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť odsúdený J. B., ktorú odôvodnil na rovnakom základe v osobitnom písomnom podaní prostredníctvom svojho obhajcu.

V odôvodnení tohto podania v podstate opätovne len zopakoval argumentáciu použitú v žiadosti o povolenie obnovy konania založenú v prvom prípade na tvrdení, že neznalosťou ustanovení Trestného poriadku zmeškal lehotu na podanie odporu proti trestnému rozkazu a v druhom prípade poukazom na okolnosti, za ktorých boli s ním vykonané prvotné

vyšetrovacie úkony, pri ktorých napriek právnemu poučeniu zo strany vyšetrovateľa vzhľadom na svoje intelektové schopnosti sa nesprávne zorientoval.

Z týchto dôvodov navrhol, aby nadriadený súd na podklade ním podanej sťažnosti zrušil napadnuté uznesenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného J. B. nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, trestným rozkazom zo 14. septembra 2010, sp. zn. PK 1T 33/2010, uznal v tom čase obžalovaného J. B. za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa X. v čase asi o X. h. v Š. na S. ulici viedol motorové vozidlo zn. C. A., e.č. S., pričom bol kontrolovaný príslušníkmi Mestskej polície Š. v zložení Z. V. a Mgr. Ľ. B. a nakoľko nemal pri sebe občiansky preukaz a javil známky požitia alkoholu, príslušníci Mestskej polície zavolali hliadku Obvodného oddelenia PZ v Š. a ešte pred príchodom hliadky OO PZ J. B. ponúkol hliadke Mestskej polície úplatok vo výške 20 eur za to, aby ho pustili a nič nenahlasovali.

Za to bol odsúdený podľa § 333 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 37 písm. m) k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 30. septembra 2010.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení

so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie o povolení obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať také skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich vyhodnotil nesprávne (R 6/1997, R 32/1992).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu zhodne so samosudcom špecializovaného trestného súdu dospel k záveru, že odsúdený J. B. nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by nebol súdu známy už v pôvodnom konaní. Rovnako tak neuviedol žiadne nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Odsúdený J. B. tak v návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj v sťažnosti podanej proti uzneseniu samosudcu špecializovaného trestného súdu v podstate poukázal len na vlastné pochybenia zapríčinené neznalosťou ustanovení Trestného poriadku.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je rozhodnúť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného J. B.. V posudzovanom prípade ich existencia nebola zistená.

V tomto smere treba navyše dodať, že zákonným a veľmi zrozumiteľným spôsobom sa samosudca Špecializovaného trestného súdu vyrovnal s argumentáciou odsúdeného J. B., pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v tomto prípade sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožnil, a preto na ne v plnom rozsahu odkazuje.

Napokon Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani žiadne procesné pochybenia v rámci konania o žiadosti odsúdeného J. B. o povolenie obnovy konania ani porušenie, resp. obmedzenie uplatnenia jeho práv na obhajobu v rámci tohto konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správne postupoval samosudca Špecializovaného trestného súdu, keď žiadosť odsúdeného J. B. o povolenie obnovy konania zamietol, keďže nespĺňal zákonom požadované podmienky.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 31. augusta 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková